

Nereye Gidiyoruz?

Yazar Dr. İkram ÇINAR

Perşembe, 15 Ekim 2009 20:11

Kaynak: Çınar, İkram. 2005. "Nereye Gidiyoruz?"

Eğitim Dergisi. Sayı: 9 (Ocak 2005)

Tam bağımsızlık ilkesine göre kurulu bulunan Türkiye Cumhuriyeti'nin yöneticileri adeta at gözlüğü takmış gibi hareket etmektedir. Sanki bütün yönler ortadan kalkmış, başka seçeneğimiz yokmuş ve ölüm dirim sorunuymuş gibi Avrupa sevdasına yakalanmış gibidirler! Gözler başka şey görmemektedir. Bu kara sevdalı hali o kadar belirgindir ki, bütün pazarlık fırsatlarını kaçırdığı gibi, karşı tarafı pervasızlaştıracak kadar ödüncü, saygısızlaştıracak kadar özsaygıdan yoksun bir durum ortaya çıkmıştır.

Türkiye enterne edilmiş gibi muamele görmektedir. Bu muamele aşağıdaki hallerden kaynaklanmaktadır.

1. Ulusal / Millî (!) Haber Kaynakları

Nereye Gidiyoruz?

Yazar Dr. İkrım ÇİNAR
Perşembe, 15 Ekim 2009 20:11

İnsan davranışlarına bildikleri yön verir. Bildiklerimize göre karar veririz. Ne kadar kirlenmemiş, çarpıtılmamış, yönlendirmeden uzak bilgi ve haberlere sahipsek o kadar “kendimize ait” karar verebiliriz.

Emperyalizm, hedefindeki ülkelerde kitleleri uyuşturmak için yanlış ve/veya eksik bilgilendirmek, ulusal refleksi azaltıcı, ulusal duruşu tahrip edici yayın yapan medyayı her yönden desteklemekte, medya ulusun değil, emperyalizmin sesi olmaktadır.

Sadece dezenformasyon yapmakla kalmamakta, ulusal kişi ve kuruluşları yıpratmakta, topluma genel bir güvensizlik yaymakta, yerleştirmektedir. Hatta işi ileri götürüp devlet ile milletin ilişkilerini de bozan bir görev üstlenmektedir. Medyamızda bu görevi yapan çok sayıda gazete, dergi, televizyon kanalı, internet sayfası ve yorumcu / gazeteci / entel bulunmaktadır.

Basında satır aralarında verilen en küçük haber bile, insan zihninde “en etkin silahların” yapamayacağı köklü tahribatlara yol açabilir!.. “Dünyayı kontrol altında tutmak isteyen” emperyalist güçler, her zaman Irak operasyonunda olduğu gibi orduları veya konvansiyonel silahları kullanmıyor!.. Bazen “müstemele yapılmak istenen” ülkeler içerisinde “satın alınan işbirlikçilerin” konuşlandırıldıkları medya, o ordu ve silahlardan kat kat daha fazla görev icra ediyor!..

İşbirlikçilerin “millî hedeflere yönelik” düzenledikleri “yayın bombardımanı” sayesinde kamuoyu yanlış yönlendiriliyor, “manüpüle edilen” bilinçsiz kitleler, öngörülen hedefler doğrultusunda istenildiği gibi kullanılıyor!..

Nereye Gidiyoruz?

Yazar Dr. İkrım ÇİNAR

Perşembe, 15 Ekim 2009 20:11

Emperyalist güçler, işbirlikçilerini "finans etmek" ve güdümlü medya kuruluşlarını "sübvans etmek" amacıyla her yıl bütçelerinden milyarlarca dolarlık fonlar ayırıyor!.. "Ön yatırım olarak" bu fonlara akıtılan paralar, daha sonra "ekonomik anlamda" ele geçirilen ülkelerin halkının sırtına yükleniyor!.. Yani, hainlere ödenen paralar, yine ihanet ettikleri toplumların sırtından çıkarılıyor!..

Türk basınının önemli bir kısmı "mütareke" dönemindeki gibi "işgal kuvvetlerinin" eline geçmiş bir görüntü arz ediyor!.. Özellikle "uluslararası sermayenin ülke içindeki acenteliğini yapan" tekeli sermaye patronlarının kontrolündeki basın, adeta dışarıdaki "büyük patronların" sözcüsü gibi hareket ediyor!..

Durum artık medyanın kirlenmesi olarak bakılamayacak kadar ilerlemiştir. Ortalık berbat olmuştur. Bunun yasal yolları bulunarak kitlelerin akıl sağlığı korunmalıdır. Zira, böylesi bir basın ülkenin öncelikli güvenlik sorunu haline gelmiş demektir.

Bu konuda Atatürk'ün pratiğini gözden geçirmek gerekir. Atatürk, Bağımsızlık Savaşı öncesinde ilk yaptığı şey kendi ulusal haber kaynaklarını oluşturmak olmuştur. Sivas'ta "İradeyi Milliye", Ankara'da "Hakimiyeti Milliye" gazetelerini çıkarmış, başyazılarını yazmıştır. "Anadolu Ajansını" kurmuştur. Böylece doğru haber alıp ve doğru haberleri kitlelere aktarmak istemiştir.

Basını kendi mecrasına sokmayı başka zaman ve yazıya bırakarak bu berbat durumda akli selametimizi nasıl koruyacağımıza, doğru karar verebilmek için doğru ve çarpıtılmamış haber alabileceğimiz ulusal haber kaynaklarını bilmemiz gerekmektedir.

2. Ayrıştırma

Nereye Gidiyoruz?

Yazar Dr. İkrım ÇİNAR
Perşembe, 15 Ekim 2009 20:11

Türkiye AB'ye girmek için 40 yıl önce başvurdu. O zamanki koşullarla şimdiki koşullar çok farklı. Köprünün altından çok su aktı.

Kırk yıl önce girmek Türkiye'nin belki lehindeydi. Türkiye Nato'ya girince SSCB ile sorunları ortaya çıktı. SSCB ile batının da sorunları vardı ve batı bize özellikle muhtaçtı.

Kırk yıl önce, Türkiye kendi ayakları üstünde durabiliyor, ulusal bir benlik taşıyordu. Henüz mankurtlaştırılmamıştı. Basın yayın organlarımız zihince de bize aitti. Ayakları Anadolu'ya basıyor ve bizim sesimiz oluyorlardı. Adı ne olursa olsun dış destekli bir iç savaş yaşamamıştı. Toplumsal dokusu tahrip olmamıştı.

Komşumuz ABD değildi. Emperyalizm bu kadar yakın değildi.

Dikkatinizi çekiyor mu; ABD'nin Irak'ta zorla yaptığını (etnik ve dinsel parçalama) AB (ve ABD) bize kendi elimizle yaptırıyor!... Etnik kökenlere göre azınlıklara ayrılıyor. Geri kalan büyük grubu da Alevi ve Sünni olarak. İlginç olan Irak'ta zorla yaptırılanı biz gönüllü yapıyoruz!...

Türkiye'de Müslümanlar ülkenin asli unsuru olmayacak, azınlık statüsüne geçeceklermiş. Geriye kalanlardan Alevilere de azınlık verilecekmiş!....

Aleviler tavrını koydu: 15 Ekim 2004 tarihli gazeteler yazdı: Alevi ve Bektaşî kuruluşlarından

Nereye Gidiyoruz?

Yazar Dr. İkrım ÇİNAR

Perşembe, 15 Ekim 2009 20:11

AB İlerleme Raporu'ndaki 'azınlık' tanımına sert eleştiri:

Alevi ve Bektaşî kuruluşları AB İlerleme Raporu'na tepki göstererek Alevilerin "azınlık" olarak görölmesinin "gaflet ve dalalet" olduğunu bildirdiler. Hacıbektaş Belediye Başkanı Ali Rıza Selmanpakoğlu, Türkiye'yi bölmek isteyenlerin Alevileri ayrı bir dine mensupmuş gibi göstermeye çalıştığını belirterek "Türkiye'deki baykuşlarla, yurtdışındaki tilkilerin çalışmaları Aleviler üzerinde etkili olamamıştır" dedi.

Selmanpakoğlu, Atatürkçü Düşünce Derneği (ADD) Genel Sekreteri Hüseyin Emre Altınışık ve araştırmacı-yazar Şakir Keçeli, dün ADD Genel Merkezi'nde basın toplantısı düzenledi. Altınışık, İlerleme Raporu'nda Türkiye'nin ulusal birlik ve bütünlüğünü zedeleyici bir yaklaşım olduğunu belirterek şöyle konuştu: "Aleviler azınlık diye gösterilmeye çalışılıyor. Bu AB'nin Türkiye'nin ulusal birlik ve bütünlüğüne karşı kullandığı önemli bir silahtır. Bu silahın geri teptiğini göstereceğiz. Bu AB'nin kirli bir oyunu, Sevr anlaşmasının uzantısı. Bu kirli açılımı reddediyoruz."

"Alevi ve Bektaşîlerin Kurtuluş Savaşı'na ve Cumhuriyet devrimlerine katkısı günümüze değin sürmüştür. Bundan sonra da sürecektir. Tarih boyunca Türkiye'de aydınlanmanın, laikliğin, demokrasinin ve ulusallığın temel taşı olan Alevi ve Bektaşîler her zaman Türkiye Cumhuriyeti'nin asli unsuru olmuşlardır. Alevi ve Bektaşîleri azınlık olarak görmek gaflettir, dalalettir. AB İlerleme Raporu'nun Aleviler ile ilgili bölümüne şiddetle karşı çıkıyor ve kınıyoruz."

Selmanpakoğlu, "AB ve onun Anadolu üzerindeki amaçlarının farkında olmayan kişilerden oluşan birtakım yarasaların, işbirliği yaparak ülke üzerinde oyunlar oynadıklarını" söyledi. Alevi ve Bektaşîlerin gelecekte de aydınlığa, Atatürkçü düşünceye, ulusun birlik ve beraberliğine sahip çıkacağını anlatan Selmanpakoğlu, "Türkiye'yi bölmek isteyenlerin Alevileri ayrı bir dine mensupmuş gibi gösterdiğini ve Alevileri kullandığını" kaydetti. Selmanpakoğlu, "Türkiye'deki baykuşlarla, yurtdışındaki tilkilerin tüm çalışmaları Aleviler üzerinde etkili olamamıştır, bundan sonra da olmayacaktır" dedi.

Nereye Gidiyoruz?

Yazar Dr. İkrım ÇİNAR

Perşembe, 15 Ekim 2009 20:11

AB'ye girince Anadolu'daki Türk, Kürt, Laz... artık Türkiye'nin sahibi olamayacaktır. Kendi "vatan"ına sahip çıkamayacaktır. Sadece bu "coğrafyayı" kullanan kiracılar olacaktır.

Beş yüz milyona yakın nüfuslu Hıristiyan dünya içinde 70 milyona yakın bir azınlık durumunda kalınacaktır. Demokrasi olsa bile, demokraside sonuçta kararı çoğunlukta olanlar vermektedir. Verecekleri kararın İslamiyet lehinde olmasını, Müslüman kitlenin tercihlerine uygun olacağını kimse bekleyemesin. Dünya Kiliseler Birliği şimdiden Müslümanlığı Anadolu'dan tasfiye için Anadolu'yu birinci derecede misyonerlik alanı haline getirmiştir.

AB, geleceği çok belirli bir birlik değildir. Çöküşe geçmiştir. Kendi aralarında ciddi sorunları vardır.

Avrupa üreticiliğini, yaratıcılığını kaybetmiştir. Aydınlanmanın mirasını tüketmiştir. Sömürü düzeniyle ayakta kalmaya çalışmaktadır. Türkiye buna alet olmamalıdır.

3. KÖKÜ DIŞARIDA KURULUŞLAR

Gazi Mustafa Kemal'in masonluk tarikatını kapatmasının hikayesi oldukça ilginçtir!..

Yakın tarihe ışık tutan hatıralara göre Atatürk, bir gün eski adliye vekili Mahmut Esat Bozkurd'u çağırarak, "masonluk" ile ilgili bir kitabı eline tutuşturur:

- "Bunu güzelce mütalaa et, bir takrirle Halk Partisi Gurup Başkanlığına ver, gurupta bunlara

Nereye Gidiyoruz?

Yazar Dr. İkrım ÇİNAR
Perşembe, 15 Ekim 2009 20:11

şiddetli bir hücum yap ve gurupça kapanmasına delalet et. Senin de bu işte büyük şeref payın olacaktır!.." der!..

Grup günü Mahmut Esat Bozkurt, riyaset makamına bir takrir verir ve takririn okunmasını reisten rica eder!..

Katip takriri okur!..

Özcesi şöyledir:

- "Bizim atalarımızın mensubu bulunduğu tarikatları kapattık, masonluk ta kökü dışarıda bir Yahudi tarikatından başka bir şey değildir. Memleketimizde bunun ne işi var?..Gurup kararıyla kapatalım!.."

Meclisteki Masonları bir telaş alır!..

Kürsüye çıkarak masonluğun aslında bir "hayır (!) müessesesi" olduğunu anlatmaya çalışırlar!..

Kürsüye çıkan Mahmut Esat ise masonluğun kökü dışarıda, gizli, memleket ve millet için muzır bir tarikat olduğunu ve her yerde umumi reislerinin yani meşrik-i azamlarının Yahudi olduğunu belgelerle ispat eder!..

Nereye Gidiyoruz?

Yazar Dr. İkrım ÇİNAR
Perşembe, 15 Ekim 2009 20:11

Guruptaki hava çok elektrikli!...

Heyecan son haddini bulmuş, her taraftan "Kapatalım" diye sesler yükselmektedir!..

Katib-i umumi Recep Peker söz ister ve kürsüye çıkar:

"-Arkadaşlar, çok mühim bir işin üstündeyiz, müsaade buyurun, bu işi bir defa da devlet reisine götürelim, onun da reyini alalım, gelecek hafta bugün tekrar huzurunuzda getireceğim!..

Ertesi hafta Recep Peker gelir ve kürsüye çıkarak şu müjdeyi verir:

"-Arkadaşlar; bugünden itibaren Türkiye'de Masonluk kalmamıştır ve bütün localar kapanmıştır!.."

Meclisteki masonlar Doktor Mim Kemal'i öne katarak toplu olarak Reiscumhur"a giderler, onu da aralarına almayı teklif ederler!..

Mustafa Kemal Paşa, sorar:

-Peki siz Avrupa'da hangi locaya bağlısınız ve metbuunuzun ismi nedir?.." Mim Kemal, kendini kasarak cevap verir:

Nereye Gidiyoruz?

Yazar Dr. İkrım ÇİNAR

Perşembe, 15 Ekim 2009 20:11

- "Biz Cenova'ya tabiiiz ve reisimiz de Barca Mişon Cenaplarıdır!.." Bunun üzerine küplere binen Mustafa Kemal Paşa, şöyle haykırır:

- "Benim milletim bana kahraman sıfatını verdi, ben sizin gibi, bir çift yahudiye uşak mı olacağım?.. Bu gece sabaha kadar Türkiye'deki bütün localarınızı kapatmadığınız takdirde yarın teşkil edeceğim divan-ı harbi örfiye hepimizi verir ve astırırım! Haydi defolun karşımdan!.."

Neye uğradıklarını şaşırın Masonlar, yıldırım telgraf ve telefonlarla vaziyeti İstanbul, İzmir ve Adana'ya bildirirler ve "sabah olmadan" hepsinin kapanma kararlarını getirip henüz sofrasından kalkamayan Reiscumhura verirler!..

Atatürk'ün ölümünden sonra, İsmet Paşa'nın etrafını kuşatan Masonlar localarının yeniden açılmasını sağlarlar!..

1952 yılında ise Celal Bayar tarafından yasal koruma altına alınırlar!..

Devrim kanunları ile İslam kökenli tarikatlar "resmi" olarak halen kapalıdır!.. Ancak, kökü dışarıda olan Yahudi orijinli tarikat, faaliyetlerine devam ediyor!..

Nereye Gidiyoruz?

Yazar Dr. İkrım ÇİNAR
Perşembe, 15 Ekim 2009 20:11

4. TARIM

"Derviş Yasaları" olarak bilinen 15 yasa (ki ünlü kriz sonrasında bir günde hepsi geçmiştir ve milletvekillerinin çoğunun okumadan el kaldırdıklarını sonradan öğreniyoruz) Türk tarımını bitiren hükümlerle doluydu. Birçok ürünün ülkede üretilmesi adeta yasaklanmıştır.

1980'de 24 Ocak kararlarıyla başlanan köylülüğü bitirerek kente taşıma projesi hedefine ulaşmıştır. Türkiye artık kendi tarımıyla karnını doyuramayan bir ülkedir. Oysa Türkiye 80'lere kadar gururla "kendi kendini besleyebilen dünyanın beş ülkesinden biri" olduğunu söylerdi.

AB ya da birçok ülke tarımlarını ayakta tutabilmek için çiftçilere ek kazançlar sağlamaktadırlar. Çünkü tarımın stratejik önceliği vardır. Eğer birileriyle savaşa girecek ya da türlü ambargolarla karşı karşıya kalacak olursanız en azından kendi karnınızı kendiniz doyurabilmelisiniz.

Türkiye'nin elinden bu alınmıştır. Artık mercimeği, pirinci, patatesi, kavun, karpuzu, elmayı, muz hatta unu bile dışarıdan alıyoruz.

Dünya Bankası topraklarını ekmeyen köylülere dönüm başına (bilmem ne kadar) para ödemektedir! Daha çok üretene verilmesi gerekirken!... Tarlalar ekilmemekte, çiftçiler tembelliğe alıştırılmaktadır.

Ürettiği ile bırakın geçimini sağlamayı, zarar eden köylüye kentte işsizler sürüsüne katılmaktan başka seçenek bırakılmamaktadır. Kentte ise yeni sorunlar onları ve kentlileri beklemektedir.

Nereye Gidiyoruz?

Yazar Dr. İkrım ÇİNAR

Perşembe, 15 Ekim 2009 20:11

Aklını peynir ekmekle yememiş olanların, "Türkiye'de her şey yolunda ilerliyor" yalanına inanmayanların durumu yeniden düşünmesi ve çözüm üretmesi gerekiyor.

5. Türk Burjuvazisi

Osmanlı'da gerek kapitülasyonların etkisi, gerek İngiltere ile imzalanan ünlü ticaret antlaşması ve gerekse tımar sisteminin etkisiyle sermaye birikimi olmamıştır. Buna akılcılıktan uzaklaştırılan İslam kültürünün olumsuz etkisi de katkıda bulunmuştur. Müslümanlar ticaretten uzak durmuştur.

Birçok ülkede kurtuluş savaşını millî burjuvazi örgütlerken, Türkiye'de bu olmamıştır. Çünkü millî burjuvazi yoktur. Kurtuluş Savaşını örgütleyen ve kazanan asker ve sivil Türk aydını önderliğindeki köylülerdir.

Cumhuriyet döneminde geliştirilmeye çalışılan besleme burjuvazi rüştünü ispat edememiştir. Ülkede komprador (emperyalist ülkelerin taşeronu, işbirlikçi) burjuvazi gelişmiştir. Montaj sanayii bunun tipik örneğidir. Her şeyi dışarıdan alır, burada monte eder, vidalarını sıkar, yerli ürünmüş gibi satarsınız!.

Üretim bu olunca burjuvazi, emperyalist merkezlerle rekabet değil, işbirliği içindedir. Onların çıkarı Türkiye ile değil, mallarını pazarladıkları dev şirketlerin ve onların ülkelerinin çıkarıyla örtüşmektedir. Dolayısıyla Türk burjuvazisi ulusal duruş sergileyememektedir. Sergilemek de istememektedir. Ulusal / millî olana karşıdır. Bu tür burjuvaziye komprador burjuvazi denir.

Nereye Gidiyoruz?

Yazar Dr. İkrım ÇİNAR

Perşembe, 15 Ekim 2009 20:11

Komprador burjuvazi, gayri millî özelliği nedeniyle ki, kurtuluş savaşını kazanan asker-sivil aydınların ideolojisi olan (elbette millî) Kemalizm ile problemlidir. Problemi çözme gücünden yoksun olduğu için Kemalizm'i sulandırmakta, Atatürkçülüğü sadece laikliğe, laikliği de türban karşıtlığına indirgemektedir.

Öte yandan millî burjuvazi olarak gelişmekte olan ve henüz emekleme çağında bulunan küçük ve orta boy işletmeler (KOBİ) Gümrük Birliği ve malûm emperyalist kriz oyunları ile bitirilmiş, budanmıştır. Malûm kriz operasyonu sonrasında yerli sanayii yabancıların eline geçmiştir. Birçok sanayi tesisi, işletme, banka... yabancılaştırılmıştır. Özelleştirme adına yapılanlar da aynı amaca hizmet etmiştir. Satılan kamu işletmeleri yabancılarca ya da yabancı ortaklıkları olan şirketlere resmen peşkeş edilmiştir.

Millî burjuvazinin diğer kesimi olan ve "yeşil sermaye" olarak adlandırılan, daha çok marketçilik (üretimden çok pazarlama) yapan burjuvazi ise gerek gümrük birliği ve emperyalist kriz, gerekse 28 Şubat etkisi ile etkisizleştirilmiştir. Yine bu grubun laiklik nedeniyle rejime olan muhalefeti, emperyalist güç merkezleriyle (örneğin Almanya) bağlantılı olma ile sonuçlanmıştır. 28 Şubat sonrasında sermayesinin önemli kısmını yurt dışına çıkarmıştır.

Marksist kuram açısından bakıldığında burjuvazi egemen sınıftır. Egemen olan iktidar gücünü elinde tutar. Açıkçası devlet aslında onun elindedir.

Yukarıdaki resmi çizilmeye çalışılan durum size ne söylüyor?

6. Demokrasi ve İnsan Hakları

Nereye Gidiyoruz?

Yazar Dr. İkrım ÇİNAR

Perşembe, 15 Ekim 2009 20:11

"Demokrasi ve insan hakları". Şu muhteşem kavramlar!.. Öncelikle bilelim ki bu bize lazımdır. Öyleyse bu kavramları savunmalıyız. Sonra da madalyonun öteki yüzüne bakarak, bu kavramların nasıl emperyalist bir araç haline getirildiğini görmeliyiz.

Toplumda insan haklarını birçok kişi, grup ya da örgüt baskı altına alabilir. Bir kabadayı, mafya grubu ya da terör örgütü gibi. Bunun yanı sıra bazı siyasal gruplar görünüşte şiddet içermeyen biçimlerde zamana yayılmış şiddet uygulayarak insan hakları ihlali yapabilirler (bazı radikal ideolojik grupların uyguladığı baskı ve yıldırma uygulamalarında olduğu gibi).

Böylesi durumlarda devlet bu ihlalleri önlemek durumundadır. Bunu önlerken kendisi yeni ihlaller yapmamalıdır.

Aynı şekilde devlet aygıtlarını elinde tutan kimi iktidar sahipleri insan hakları konusunda duyarlı değilse ya da demokrasiyi özümsememişlerse, devletin gücünü kullanarak insan hakları ihlallerinin kaynağı haline gelebilirler. Birçok diktatör bunun örneğini oluşturur.

Bu anlamda Mergeon'un deyişiyile iktidar, insan haklarının eşzamanlı olarak hem gereç sağlayıcısı hem de mezar kazıcısıdır (Gündüz ve Gündüz 2002: 142).

İnsan hakları, yöneticiler bahşettikleri ve istedikleri zaman geri alabilecekleri olanaklar değildir. İnsan hakları insan onurunu korumak için vardır. İnsan sırf insan olduğu için bu haklara sahiptir. Bunun için dil, din, ırk, cinsiyet, ekonomik ve sosyal durum gibi ayırım gözetilmeksizin herkesin sahip olduğu haklardır. Bu haklara sahip olmayan kişi insan olmanın temel unsurlarından bazılarına sahip olmadığı için eksiktir. İnsan olana eksik olmak yakışmaz.

Nereye Gidiyoruz?

Yazar Dr. İkrım ÇİNAR
Perşembe, 15 Ekim 2009 20:11

İnsan hakları, dokunulmaz, devredilmez ve vazgeçilmez niteliktedir ve kişiliğe bağlı haklardır.

Eğitim ve refah düzeyinin görece artması, insanın insanlığını üst düzeyde yaşama talebinin şiddetini artırmıştır. Maslow'un tanımladığı anlamda birincil gereksinimleri karşılanan insan, ikincil ve daha üst düzeydeki gereksinimlerini karşılamaya yönelmiştir.

Avrupa merkezli anlayışa göre, insan hakları düşüncesinin kavranış ve biçimlenişi, daima bir ülkenin veya bir dünya dininin sosyo-ekonomik, siyasal ve kültürel koşulları tarafından belirlenir (Sancar, ts 52)

Demokratik Toplumun İnsan Anlayışı

Bireyler arası ilişkiler toplumun benimsediği insan anlayışından kaynaklanır. Demokratik toplumlarda insan anlayışını şu ilkelerde toplamak mümkündür (Kuzgun):

1. Her birey değerlidir.
2. Her birey kişisel düşüncelerini ifade etmekte özgürdür.
3. Her bireyin kendini gerçekleştirme hakkı vardır.
4. Her birey kararlarının ve davranışlarının sorumluluğunu taşımalıdır.

Nereye Gidiyoruz?

Yazar Dr. İkrım ÇİNAR

Perşembe, 15 Ekim 2009 20:11

5. Bireysel hak ve özgürlüklere sahip olmak, bireyci olmak değildir.

6. Demokratik toplumun bireyi kul değil, yurttaştır.

İnsan Hakları Eğitimi

İnsan haklarını korumanın en güvenli yolu yurttaşları ve kamu görevlilerini eğitmektir. İnsan hakları eğitimi de bir insan hakkıdır.

İnsan haklarıyla ilgili çeşitli uluslar arası belgeler, insan hakları eğitimini devletler için hukuksal bir yükümlülük ve bireyler için de bir insan hakkı olarak yer vermiştir. İnsan hakları eğitimi öncelikle uluslar arası sözleşmeleri ve bu konuyu düzenleyen değişik nitelikteki öteki belgeleri kabul eden uluslar arası kuruluşlara üyelikten doğan bir yükümlülüktür. Bu belgeler Birleşmiş Milletler Antlaşması, UNESCO Anayasası, Avrupa Konseyi, İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesi gibi belgelerdir. Bu kuruluşlara Türkiye de üyedir (Gülmez 1996).

İnsan haklarına saygı kendiliğinden gerçekleşmez. İnsan haklarına, ancak onları herkes bilir ve öğrenirse, ardından da onları kullanma ve koruma bilincine varırsa saygı gösterilir. Bu bilgi kendiliğinden edinilmez, eğitimle edinilir (Gülmez 1996). İnsan hakları eğitimi demokrasinin olmazsa olmaz koşullarından biridir. Demokrasi, insana değer veren, önemseyen ve insan kişiliğinin özgürce ve eksiksiz biçimde geliştirilmesine olanak sağlayan bir yönetim biçimidir. Bunlar eğitim yoluyla

bilmeyenlere kazandırılabilir. Çünkü ancak eğitimle insanlar demokrasinin içeriğini kavrayıp değerini öğrenebilir. Demokrasiyi ve haklarını öğrenerek ve yaşam biçimine dönüştürerek bireyler demokratik beceriler kazanırlar.

Demokrasiyi bir yönetim biçimi olarak değil, yaşam biçimi olarak ele almak gerekir. Ne olduğu

Nereye Gidiyoruz?

Yazar Dr. İkrım ÇİNAR

Perşembe, 15 Ekim 2009 20:11

bilinmeyen, öğretilmeyen insan haklarına saygı gösterilmesi beklenemez.

Herhangi bir kişinin keyfi olarak özgürlüğünden yoksun bırakılması, işkenceye, kötü muameleyle ya da onur kırıcı davranışlara maruz kalması, kişisel bir olay değil, tüm insanlığa karşı işlenmiş bir suçtur. Ülkemizin bir yerinde ya da dünyanın bir köşesinde yaşanan bu tür muamelelere karşı çıkmak gerekir.

İH ihlallerine karşı devletin kararlı bir politika izlemesi gerekir. Bunun için ihlali yapan kamu görevlilerinin korunmaması son derece önemlidir.

Kültürel farklılıklar insan haklarını farklı algılamaya yol açabilir. Almanya'da yıllarca Türk çocuklarına geri zekalı muamelesi yapıldı. Zeka testlerinde "Ailenizle Pazar günü nereye gidersiniz?" sorusuna "pikniğe, kiliseye, sinemaya" seçenekleri sunuldu. Yanıt "kilise" olacaktı. Oysa Türk çocuklarının aileleri kiliseye gitmez. Dolayısıyla düşük puan alırlardı. Aynı biçimde doğu toplumlarında devlet-yurttaş ilişkisi "baba-oğul ilişkisi" içinde yürür. Devlet baba gibidir. Böylesi bir yaklaşımı batılıların anlamasında büyük zorluklar vardır.

DEMOKRASİ VE İNSAN HAKLARI KONUSUNDA MADALYONUN ÖTEKİ YÜZÜ

Günümüzde insan hakları ve demokrasi kavramları aynı zamanda emperyalist ülkelerin hedef ülkeleri baskı altına almada kullandıkları bir psikolojik savaş aracı haline gelmiştir.

Emperyalist ülkeler eskiden hedefledikleri ülkelerde sivil ya da askeri darbe yaptırarak kukla hükümetler kurdurur, ülkeden istediklerini alırlardı. Bu durum zamanla ilgili ülkelerde insanların tepkilerine yol açar, olayın arkasındaki güçten nefret edilirdi. Bunu gören emperyalist güç odakları artık ülkelerde darbeler yaptırmak yerine kurdukları dernek, vakıf, düşünce ve stratejik araştırma enstitüsü, televizyon ve gazeteler aracılığıyla halkı etkileme, yönlendirme

Nereye Gidiyoruz?

Yazar Dr. İkrım ÇİNAR

Perşembe, 15 Ekim 2009 20:11

gibi beşinci kol faaliyetlerine yöneldiler.

Sovyetler Birliği zamanında Aleksandr Soljenitsin'in hakları için adeta kıyamet koparan Batı, SSCB dağıldıktan sonra Tolstoy'un erdem ve güzelliğini anlatmada sözcük bulamadığı Nastasya'nın "nataşalaşmasını" insan hakları ihlali olarak görmemektedir. Saraybosna'da 600 bin insanın katledilmesini, tecavüzleri uzun süre izlemiş, Afrika'da 2000 yılında Hutu ve Tutsi kabileleri arasındaki boğazlaşmaya seyirci kalmış ve bir buçuk milyon insanın ölmesine izin vermiş, gönüllü yarı sömürge olan (bugünlerde moda olan deyimle "stratejik ortak") Arap devletlerinde kadının nüfus kaydının bile olmamasını önemsememiştir.

"Demokrasiyi geliştirme" adı altında emperyalist ülkelerce kurulan/kurdurulan birçok vakıf, sivil toplum örgütü egemen güçlerden aldıkları paralarla ulus devletlerin dayandığı temel değerleri tahrip ya da tahrif etmektedirler. Demokrasi kavramının kendisi bile tahrif edilmiştir. "Toplumun kaynaklarını adil biçimde ve birlikte paylaşma, birlikte kaynakları yönetme" artık demokrasinin tanımı olmaktan çıkmıştır. Beş yılda bir oy kullanmaya indirgenmiştir. Bu figüranlıktır. Demokrasi, egemenin egemenliğini sürdürme oyunundan başka bir şey değildir ve bunu savunmaya da gerek yoktur.

Ülkemizde birçok "demokrasi" "insan hakları" ve "açık toplum enstitüsü" faaliyet gösteriyor. "Ne var bunda" demeden önce bunların "ne yaptıklarına" bakmalısınız. Paralarını açıkça yabancı ülkelerin istihbarat örgütlerinin yan kuruluşu olan şirket ve derneklerden alıyorlar. Kamuoyu oluşturuyorlar, devleti yozlaştırıyor, halk ile devletin arasını açıyor, ülkeyi dışarıya ispiyonluyor....

Türkiye'de 1970'li yıllardan beri çeşitli (sağ, sol, bölücü, dinci) terör örgütlerini açık ve örtülü biçimlerde desteklemiş ve binlerce insanın en temel insan hakkı olan yaşama haklarını elinden almıştır. Öte yandan terör kendilerine dokununca en sert tepkiyi (insan haklarını umursamadan) gösteren de kendileridir.

Küreselleşen emperyalizm günde bir doların altındaki gelikle yaşamaya çalışan insanların haklarıyla ilgilenmez. Aç ve açıktaki kalmış insanlarla da ilgilenmez. ABD'de bile milyonlarca

Nereye Gidiyoruz?

Yazar Dr. İkrım ÇİNAR
Perşembe, 15 Ekim 2009 20:11

evsiz insan insanlık dışı koşullarda yaşamaktadır ve ABD birçok ülke için hazırladığı insan hakları raporlarında bunlardan söz etmez. ABD'de yaşamaya çalışan hispanikler (Latin Amerika'dan gelen özellikle İspanyol kökenliler) ve zenciler hala beyaz, protestan ve anglo sakson kökenlilerle eşitlenememiştir.

ABD'nin Mississippi eyaletinde kölelik resmen 1997 yılında kaldırılmıştır.

Okula gidemeyen, sağlık hizmetlerinden yeterince yararlanamayan, özelleştirmelerden dolayı işsiz ve aşsız kalan, çocuk olduğu halde ağır işlerde çalıştırılan insanların hakları görmezden gelinirken, teröristlere uygulanan davranışlar mercek altına alınmaktadır. Bir yandan da ABD Afganistan'da esir ettiği askerlere terörist damgası vurarak her türlü uluslar arası antlaşmayı hiçe saymaktadır.

ABD yüzbinlerce sivilin ölümüne neden olan kara mayınlarının önlenmesi anlaşmasını hala imzalamamaktadır. Çeşitli çevre koruma anlaşmalarını imzalamamakta, doğayı kirleterek insanların temiz bir çevrede yaşama haklarını ellerinden almaktadır.

Hangisini yazayım...

7. Cinsiyetler Politikası: Yozlaşma

Bir bilge der ki, "yeryüzünde konuşulan her iki sözden biri baldır bacak üstünedir." Abartılı olabilir ama cinsellik ve cinsiyetler arası ilişkinin önemli olduğu bir gerçek.

Egemen güç ve onun ürettiği genel geçer kültür, özellikle kadınlarda köksüz, zarafet ve

Nereye Gidiyoruz?

Yazar Dr. İkrım ÇİNAR
Perşembe, 15 Ekim 2009 20:11

asaletten yoksun, kalça-göğüs standardizasyonuna indirgenmiş bir güzellik anlayışı üretmiştir. Değil sevgilinin gözüne bakmakla, gözünde binlerce km yol alsanız dahi, asalet ve zarafeti göremiyorsunuz! Bunu arayan da yok zaten... Sinema ve televizyonda Holivud'un standardize ettiği ve "ölçü budur" dediklerine ne kadar benziyorsa, onu ne kadar taklit ediyorsa güzeldir/yakışıklıdır.

Kendilerini "yürüyen bir cinsel obje" olarak sunan kadın ve erkekler var; onlarla sadece çiftleşilebilir. "Benim" denemez, gönül verilemez... Böylesi mankurulaşmışlardan kaçınanları, kaçınanları böyle olmak istemeyenleri ise estetiğın e'sinden bile yoksun, itici kılıklar içine sokarak (çarşaf, pardösü, türban gibi), insanlardan kaçan yaratıklar biçimine dönüştürerek ötekilere muhtaç durumuna getiriyorlar.

Aslında hiçbir erkeksi ilkeye uymayan maço/maganda erkek tipi üretiliyor. Sokakta yalnız bir kadın gördüğünde "yağmalanması gereken bir mal" gibi algılayan, elle, dille taciz eden, kaba, korkak, duygusuz, duyarsız tipler.

Artık sevgilinin en güzel yeri ok gibi kirpikleri, hilâl kaşları, kara/ela gözleri, lüle lüle saçları değildir.

Aşkta sadakat ya da "ben birini sevdim ve sadece onun/onunla olacağım" gibi ifadeler artık "romantik tekerleme" işlevi bile görmüyor. "Aradığım özellikler sadece bir erkekte/kadında yok, herkesten alacağın var" anlayışı yerleştiriliyor. Sevgili koleksiyonu ve onlardan alınan hediyeler aşkta kariyer (!) geliştiren, kısmet, itibar artıran şeyler haline getiriliyor. Duygular yalama ediliyor; ne dikiş tutuyor ne fren!..

Eşcinsellik teşvik ediliyor. Bunun bir cinsel sapma değil, "tercih" olduğu anlatılıyor. Tv'de, hangi cinsiyetten olduğu belli olmayan tipler sunuluyor; cinsel rol davranışı arayan gençlere. Eşcinsel olmadan sanatçı olunamazmış yargısı yerleştiriliyor. Çocuk ve gençlere böylesi tipler örnek alınası "modeller" olarak sunuluyor. Seçenekler de sunuluyor elbette; "eşcinsel olamıyorsan/değilsen unisex ol bari, yahu bi dene..."

Nereye Gidiyoruz?

Yazar Dr. İkrım ÇİNAR
Perşembe, 15 Ekim 2009 20:11

Evlilik kurumunun ilkelliği dile dolanıyor. En ufak şeyler boşanma gerekçesi haline getirilerek, aileyi parçalayıcı politika, program, yayın ve uygulamalarla aile güçsüzleştirilmekte, yok edilmeye çalışılmaktadır. “Birlikte yaşama”, gecelik, mevsimlik “aşk”lar (?) seçenek olarak sunulmaktadır.

Böylece egemen kürel güç, bireylerde cinsel açlık duygusu yaratarak varlığını sürdürüyor. Bireyleri topluma, sömürüye, işgallere, soygunlara ilgisiz kalması için kendi bedenine, tenine, tensel zevklere ulaşmaya yönlendiriyor. Kendi derdine düşen birey topluyla, insanlarla ilgilenemiyor, insanlık umursanmaz hale geliyor.

”Dağınıklığı” bazı mankurtlar “çağdaşlık” sanıyor. Kadınların kafese kapatılmasını ise diğer mankurtlar değerlere bağlılık olarak anlıyor. Akıntıya kürek çekmeye devam ediliyor.

Egemen gücün istediği de zaten budur; yağmalamaya devam ediyor...

Yazacak o kadar şey var ki!...

Mankurtlaştırılmayanlardan olmanızı diliyorum...

Sağlıcakla kalın.

Nereye Gidiyoruz?

Yazar Dr. İkrım ÇİNAR
Perşembe, 15 Ekim 2009 20:11

UYARI: Eğitişim Dergisinden yapacağınız her türlü alıntı için kaynak belirtmeniz ve sayfaya bağlantı vermeniz gerekmektedir. Yazıları bütün olarak kendi sayfanızda yayımlamanız yasaktır. Ancak, başlık ve bazı küçük alıntılarla, yazının tanıtımını yapabilir ve "**Devamı için TIKLAYIN!**" diyerek, konuklarınızı bu sayfaya yönlendirebilirsiniz.